



PORSbladet

ORGAN FOR IDRETTSFORENINGEN PORS

Nr. 5

Mai-Juni 1953

8. årgang

Sommer.

Sommeren er atter en gang over oss, deiligere enn noensinne før. Alle og enhver gir seg stupe- og svømmeidretten i vold og lar sin egen yndlingsidrett seile sin egen sjo. Sjoen og vannet er så altfor fristende.

Både håndball- og fotballspillere har tatt seg ferie, en velfortjent sådan etter vårseongens harde kamper. Men la ikke feriestemningen ta altfor mye overhånd. Det kommer også en tid etter den, da kampene igjen tar til, og da må formen fremdeles være der.

Til tross for ferie, vil jeg be dere alle aktive om å benytte tiden til trening og de enkelte gruppene får få i stand privatkamper med naboklubbene. Det lønner seg å holde «koken» i sommervarmen, selvom en nok greier å holde den uten ved hjelp av fotballkamper.

Vi må nemlig fortsette nå som vi er begynt så godt. Dersom vi alle skulle ta oss en lang eller kort ferie nå og la alt idrettsarbeidet ligge nede en stund, ville det hele bare ligge på det plan hvor vi begynte i vår,

og ned dit vil vi ikke igjen. Haper ikke vi gjør det heller. Nei, noen må bli igjen og fortsette arbeidet og etter hvert som vi kommer tilbake må vi fortsette der hvor en annen slapp. Aldri gi opp, må være vårt motto, og vi skal nå målet. Foreløbig er det 3dje runde for A-laget i fotball, et par kretsmeesterskap til junioravdelingen og kretsmesterskapet til Håndballgruppas herrer. Vi skal greie det — —

Men for å greie det må vi alle sammen gå sammen, om hver eneste liten ting. Stå sammen, stå støtt og aldri gi opp, slik skal alle porsere være. Vi har greidd det før, og vi skal greie det igjen.

Derfor skal sommeren være oss til hjelp og støtte oss i dette. Det er i denne årstiden vi skal samle krefter til vårt arbeide når sesongen tar til igjen. Alle våre aktive gruppedlemmer må samle opp den energi som i løpet av sesongen vil forsvinne igjen. Derfor benytt sommeren mens den er her. Gi aldri opp.



Fra starten av til i dag.



August Dyrendahl er også et av de aller eldste medl. i foreningen. Han horer også til blant de yngre, for enda i dag er han med i en av Skigruppas komiteer.

Noen nærmere presentasjon for vi går over til intervjuet skulle vel være overflodig.

— Det var visstnok i 1906 eller deromkring jeg ble medlem av foreningen, og jeg har ikke angret et øyeblikk på at jeg gikk med den gangen. Idretten har nemlig gitt meg så mye igjen.

Vi har oppsøkt August Dyrendahl en regnværskveld og treffer ham sittende med en avis i hånden. På vårt spørsmål om vi forstyrrer, svarer han benektende og vi våger oss et par skritt lenger inn.

— Ja, det var liksom meningen at du skulle fortelle litt om foreningen fra gamle dager og frem til i dag da.

— Det er jo sagt så mye om dette før at det kan ikke være særlig mye nytt jeg har å fortelle.

— Det er det sikkert, du var jo mye med som aktiv skihopper og det er det ikke sagt så mye om.

— Ja, det ble en god del renndeltaking den gang jeg var aktiv, mest her i distriktet.

— Var Pors godt representert den gang?

— Meget godt, og det var ikke få premier

hopperne fikk med seg hjem igjen, når de hadde vært ute. Vi hadde jo hoppere som Andreas Nilsen, brødrene Leiulfsrud, Otto Spazek og enda mange flere. Det var karer som kunne hamle opp med hvem som helst i hoppbakken.

— Du var vel ikke borte du heller, kan jeg tenke?

— Nei, det ble jo litt sølv på meg også.

— Hvordan kom dere frem til bakkene den gang?

— Var det her i nærheten, gikk vi, men skulle vi lengre av sted, måtte vi ha langsled. Noe annet befordringsmiddel fantes ikke den gang. De utgiftene vi fikk på disse turene, måtte vi selv betale.

— Dere måtte med andre ord kjøpe maten selv når dere var ute på tur?

— Den hadde vi gjerne med hjemmefra, ellers hendte det at vi tok en tur inn på et eller annet pensjonat og fikk oss noe mat.

— Jeg tror vi vil komme litt inn på dugnad. Det var vel mye av det også før i tiden?

— Ja, det var det. Vi måtte jo opparbeide skibakken og siden kom altså fotballbanen på gamle Pors. I skibakken var det Christian Andersen som var den store sjefen. Han drev det hele. Når han kom og sa at nå skulle Pors arrangere skirenn (i Vabakken), da var det å ta med seg spade eller liknende redskaper og møte opp. Det var ikke snakk om å holde seg vekk.

— For å gå over til noe annet, hvordan kom dette hyttefondet i stand?

— Jeg husker ikke riktig når og hvordan det hele kom i stand, men jeg vet at det ble bestemt på et møte at medlemmene skulle betale en ekstrakontingent på kr. 0,25 pr. uke. Dette var naturligvis helt frivillig, men medlemmene var allikevel veldig flinke til å betale til å begynne med, men litt etter litt ble det slutt på denne. Da hadde en fått inn en god del allerede, og disse pengene ble altså satt til side som et hyttefond.

Jeg lurer i grunnen på om dette håpet om skihytte blir til virkelighet noen gang, kommer det som et sukk. Og dette slutter vi oss til.

Forts. sp. 2 s. 3.

REDAKSJONSKOMITE

Redaktør:

DUDDI KJELLEVOLD

Kasserer:

HARALD WESTBY

Medarbeidere:

Aksel Fjeld, Bjorn Reinhold, Alf Jansen

Distributører:

Ivar Kristiansen, Leif Rolland

Jacobsens Trykk, Porsgrunn

Er det ordnet?

Med dette vil redaksjonen minne de herrer eller damer etternølere som enda ikke har ordnet kontingenten om at dette er siste sjanse. Mai-juni-nummeret blir nemlig det siste gratisnummeret dette året og sannsynligvis også for fremtiden.

Dette nummer blir liksom et sommernummer selvom kanskje spaltene ikke akkurat kommer til å likne, men litt tykkere enn de forrige skulle det bli.

Neste kommer også til å bli et dobbeltnummer, men for å bøte på det skal vi forsøke å gi ut et separat julenummer i år.

Altså vil alle dere som ikke har betalt de tre kronene for bladet i 1953 se å få ordnet med dette. All denne somlingen sinker nemlig arbeidet for komiteen, og den har da sannelig nok å gjøre ellers om den ikke også skal ha dette til å legge sten til byrden.

Og så slipper vi vel mer av dette. Du kan betale din kontingent på alle fotballkamper, eller til en av komitemedlemmene hvor som helst.

PORSERE PÅ KURS.

Også i år sender Pors representanter til de kurs Norges Idrettsforbund holder. Wivi-Ann Gundersen har ved St-Hans-tider vært på et slikt kurs og den 13. juli reiser Duddi Kjellebold på kurs til Neslandsvatn. Vi håper å få høre om disse i det neste nummeret.

Fra starten av til idag.

— Men det var ski vi egentlig skulle snakke om. De andre klubbene her i kretsen hadde vel større bakker enn vår (Vabakken)? Hvordan kunne dere da hevde dere slik dere gjorde i de større bakkene?

— Vi måtte da forsøke å trene i andre bakker her omkring. Andreas Nilsen og jeg f. eks. tok gjerne veien opp til Kikutbakken når vi kom hjem lørdag ettermiddag. Det gjaldt å være i form når en skulle møte opp i skirennene rundt om.

— Var det noen av porserne som utmerket seg særlig i den tiden?

— Andreas Nilsen var etter min mening, en av de beste vi hadde i Pors både hva stil og lengde angikk.

— Og nå er vi altså snart 50 år. Synes du foreningen har kommet lenger enn i 1906 da du ble med?

— Den har vokst kolossalt, er simpelt hen ikke til å kjenne igjen. Det har alltid vært interesserte administratorer i Pors. Derfor har foreningen også kommet dit den står i dag. Jeg får håpe den fremdeles får lov å vokse lenger og bli sterkere enda.

Og det vil foreningen sikkert, så lenge også de eldre medlemmene går inn for den som August Dyrendahl og også mange av de andre eldre gjør.

Duddi.

År om annet.

Porsgrunnsteknikerne gjør seg gjeldende på mange felter. Også på premielistene i vinterens skirenn finner vi dem, og da representerer de vår forening. Siden teknikernes Idrettsforening ble nedlagt, har de som sokner til skiidretten, søkt om opptagelse i vår ski-gruppe, hvor de har hevdet seg godt.

Vi har alltid syntes at dette innslaget i vår medlemsfortegnelse har vært morsomt og interessant, selv om vi ikke får beholde dem bestandig. De kommer og går. Men det at de søker til oss i denne tid, tar vi som et tegn på at de liker seg og at de trives i vår forening. Vi lærer også på denne måte å bli kjent med kjekke sportsgutter fra nær sagt

Kragerø-lekene 1953.

Også i år ble Pors invitert til Kragerø, og Natedals buss dro bortover med en hel del forventningsfulle spillere. Nå, det var ingen som regnet med seier hverken for det ene eller det andre laget første dagen, men det er alltid festlig å komme bort til Kragerø under lekene. Byen er full av håndballspillere, og preget av håndball. En må føle seg hjemme.

Vel, bussen kjørte veien over Vold og Herre og nådde frem til Kragerø da paraden allerede var i gang. Vi hadde ikke tenkt å være med i den, for noen presentable drakter hadde ingen av lagene å vise frem. (De er bestilt).

Teltene ble satt opp, og spillerne kom i draktene. Herrene skulle spille mot Ørn som de hadde vunnet over tidligere i vår. Denne gang ble det et tap på 4—3 til tross for at de hadde hatt 3 eller 4 mål mer inne. Thor Stridsklev var dommer, og vi mener han annullerte et par mål for mye, men en gråter ikke over spilt melk. Guttene var fornøyd med å tape. Her borte er det moro bare å være med.

Damene greidde å stille opp med 7 spillere på banen. Laget hadde fått vinneren av turneringen, Borgs I som motstander, og regnet derfor heller ikke med noe annet enn tap.

alle kanter av landet, idrettsarbeidet i andre lag, og vi får kontakt med lag som kan få betydning senere.

Den kjekke og kameratslige opptreden disse guttene viser, såvel i hoppbakken og løypa som i dagliglivet, gjør dem meget populære og velsette.

Også i år forlater en del av disse gutter oss. Det er Arne og Johs. Reitan og Helge Øksnes.

Vi takker for den tid vi har hatt dere her, for gode idrettslige prestasjoner, for godt kameratskap gjennom denne tid, håper at vi også har hatt noe å gi.

Vi ønsker dere hell og lykke for fremtiden, såvel i dagliglivet som på idrettsbanen.

Aksel Fjeld.

Resultatet ble 5—0 tap. Det kunne vel vært redusert en del. Borg fikk flere svært lett-kjøpte mål, må vi tillate oss å si.

Begge lagene tapte altså første dagen, og hadde ikke noe mer i turneringen å gjøre, men det var enda et døgn før Natedal skulle komme igjen og hente oss, så det var best å ta med det som var.

Da kampene var slutt, tok vi veien ned til teltene og fikk litt mat i oss. Det tar på å spille håndball. Og så klokken 8 var det å ta veien ned på brygga til dansen. Her var det et eneste røre og liv. Orkestret spilte og par etter par svinget seg ut på dansegulvet. Skjønt plass til å svinge seg var det ikke.

Etter midnatt sluttet musikken, men tro ikke at det var stille i Kragerø da. Da kjenner en ikke håndballspillerne rett. På alle steder hvor telt var satt opp, var det et eneste bråk. Man gikk på besøk til hverandre, og noe soving ble det ikke tid til. De eneste som forsøkte å få seg et par timer med øynene igjen, var de lagene som hadde vunnet sin kamp. Men det nyttet visst ikke, for de andre spillerne gjorde livet surt for disse igjen.

Slik er det å være i Kragerø under lekene.

Dagen etter, altså søndag gikk turen til Jomfruland kl. 9. I tre skøyter dro spillerne utover for å samle krefter til kampene skulle ta til klokken 3. Været var alle tiders, og vannet var enda bedre, så vær forsikret om at Jomfrulandsturen dette året stod i sterk kontrast til fjorårets med øsende regn.

Som sagt så tok kampene til igjen klokken 3, og det ene laget etter det andre dro oppover i fullt kamputstyr. Kamp etter kamp gikk etter programmet og endte med tap for det ene og seier for det andre. Noen endte uavgjort, og her måtte det loddtrekking til. Og like gode venner var en for det.

Men også dette året måtte det bli en slutt på Kragerø-lekene. Om kvelden var det igjen dans på brygga for de som hadde interesse av det. De andre dro hjem, og porserne reiste ved 10-tiden, svært fornøyd til tross for tapene. Et annet år kommer det vel enda en invitasjon — —

—di.

Atter en gang.

Det blir visst for alltid «Det var en gang» for Pors. Vi var en gang i Hovedserien, kommer vi noen gang dit igjen? Det ser smått ut.

Det så så bra ut etter høstsesongen, det gjør det jo alltid, men dermed ble det også. Vi tapte den ene kampen etter den andre, til og med for Herkules. Ikke en seier fikk vi i løpet av vårens seriekamper. Det var med andre ord verre enn i fjor vår, for da endte vi i det minste på 2. plass etter Larvik Turn. Nå var det visst 4. eller 5. plass og 12 point. Jo, vi gjorde det godt. Ingen tvil om det.

Men hvorfor se så mørkt på det? Distriktets aviser har visst slaktet laget nok om ikke vi skal gjøre det selv.

Hvor ligger feilen da? Et sted må den vel være. Men det får de rette vedkommende svare på.

Og nå har rundene begynt, både første og annen er godt og vel over, og Pors har overlevd begge, merkelig nok.

Etter at serien var slutt, hadde ikke noen noe pent å si om laget eller UK, allerminst om sistnevnte. Og da Pors også fikk Eik i første runde, regnet en ikke med noen seier. En var blitt pessimist når det gjaldt Pors. Det var ikke det at laget spilte dårlig, det var skuddene som manglet. Kamp etter kamp hadde laget hatt hele spillet, men det var motstanderen som fikk målene.

Vi fikk altså Eik i første runde, og sammen med laget reiste en stor flokk interesserte tilhengere bortover. Det ble en nervepirrende forestilling. Til tross for at Pors spilte nydelig fotball og hadde hele initiativet, ble det Eik som fikk det første målet. Stillingen var 1—0 til bare noen minutter for slutt. Pors greidde å utligne, det het at det var selvmål av Dag Henriksen, men ballen hadde i alle tilfelle gått i mål. I ekstraomgangen scoret Ingar Tennefoss seiersmålet for Pors, og spor om jubelen stod høyt i taket da laget kom hjem med 2—1 seier og veien var klar for annen runde.

Annen runde skulle spilles på hjemmebane, og vi fikk Grimstad-laget Jerv som motstander. Det het at det var et godt lag. Mye mulig det. Men noe særlig spill fikk det ikke til mot Pors i hvert fall. Vårt lag var så altfor overlegent. Den eneste på laget som fikk vist litt var målmannen. Han var god tross de 7 mål han slapp inn og delvis også backene.

Også i denne kampen var det det andre laget som fikk første målet. Bjørn rykket ut, kanskje feilaktig? og en av Jervs spillere fikk lobbet ballen over ham og i mål. Grimstadtilhengere skrek seg ved denne anledning nesten hese. Ikke noe rart i det. Men Pors skulle ved denne scoringen hatt en solid ledelse.

Like for omgangens slutt greidde Øyvind å lage balanse i regnskapet, og dermed var det 1—1.

Men så laget Pors vei i vellinga. 3 strake på 3 minutter satte en skrekk i Jerv og tok hele stimen fra dem. Resultatet ble 7—1 tross skader på begge sider.

Og nå venter vi bare på meldingen om hvem vi har fått i 3. runde. Mange tipper på Fredrikstad, og kanskje det også blir dette laget som skal sette en stopper for Pors videre fremrykking i rundene. Men selvsagt gir vi ikke opp før vi får se hvilken vei det bærer. Og ingen vet heller om Pors får Fredrikstad.

Og så et par ord til distriktets sportsreferenter.

Dersom laget skulle tape, så slakt det ikke dermed med det samme. Det kan tenkes at det spiller godt fordi om det er motparten som får de fleste målene. La det få en sjanse til å spille fotball også i de øvrige kampene og ta ikke humøret fra spillerne. Litt kritikk er selvsagt på sin plass. Men vi håper å slippe gjentagelse av i fjor høst. Resultatet har dere selv sett.

DK.

Vestsidens Skotøyforretning A.s

Torvet
V. Porsgrunn.
Telefon 5 21 21

H. OLSEN V. PORSGRUNN
Telf. 5 04 25

MANUFAKTUR — GARN — TRICOTASJE
KJOLER — KAPER
Sengentstyr — Herreekvipering — Arbeidsklær.

Porsgrunn Samvirkeleg

Avd. 1 — Telf. 5 04 56
Avd. 2 — Telf. 5 21 24

Kr. Knudsen & Co

DROGERI, FARVEHANDEL og
PARFYMERI

Telef. 5 07 30 V. Porsgrunn

KUNSTSTOPPERIET

ANN-MARI

Storgt. 142^e — Telf. 5 21 40

*Kunststopping, Stoffknapper, Oppmasking
Hullsom, Rensing, Sol plisse*

I. L. Dyråas

Telf. 5 15 68

Brød gir styrke — Kaker gjør fest

SOLID SKOTØY

hos

H. J. HALS

Storgt. 136 — Tlf. 5 07 64

Hj. Hermansens eftf.

Telf. 5 20 11

— ALT I KOLONIAL —

O. Braarud

Kjøtt- og Pølseforretning
Øst og vest

Telefoner: 5 15 06 — 5 15 05

Klingbergs Kolonial

CRØGERLIEN

Porsgrunn

PORSGRUNDS ØREBANK

AKSJESELSKAP

Opprettet 1899

Mottar innskudd. Disk. vekslar og vekselobl.

Aksjekapital kr. 120.000,00

PORSGRUND METALVERK A.S

Et uforglemmelig stevne.

Rjukan-turnerne alle tiders.

Pors har siden Turngruppa ble stiftet alltid vært representert ved de enkelte års turnstevne. I år var det Rjukan som stod for tur og ca. 30 damer reiste oppover for å overvære og delta i dette alle tiders stevne, som det skulle bli.

Ved 3-tiden bruste toget ut fra Porsgrunn jernbanestasjon med en del mer eller mindre forventningsfulle damer. Stemningen var til å begynne med nokså tam, men etter Notodden, da det ble en liten stans, satte hele humøret seg på topp, og siden sluttet det ikke.

På fergen over Tinnsjøen benyttet vi sjansen til å stå i kø for å få tak i en kopp kaffe. —ja, damer og kaffe—. Det var litt av hvert å se forresten. En av Odd-damene hadde for sikkerhets skyld satt på seg en hatt med himmelhøy fjær, og den hadde det riktig festlig over sjøen.

Da vi kom til Rjukan, ble vi mottatt av representanter fra Rjukan Turnforening. De var alle tiders verter, fulgte oss til ungdomsherberget, hvor husmødrene skulle være innkvartert og til Yrkesskolen hvor damene skulle bo.

Om kvelden, rettere sagt natten, vi kom ikke fram før ved 11-tiden, var vi selvsagt ute og gjorde byen. Det var mottagelsesfest i Rjukan-huset, og her var det dans til en gikk og la seg, for litt søvn måtte en ha selv om det var stevne. Vi skulle møte morgenfriske opp ved frokosten og treningen.

Vel, klokken 8 var det slutt med skjønnhetssovnen, og kl. 9 var det å møte opp på banen for husmødrene, damene kl. 11. Det gikk delvis, særlig innmarsjen ble litt av en fiasko. Det var enkelte av troppene som ikke kunne få den til, og dermed ble det. Vi hadde forresten ikke ovd på den mer enn den ene gangen på stevnet, ja, det var tilfellet for alle sammen.

Paraden gjennom Rjukan om ettermiddagen tok på. Tvers gjennom hele byen skulle vi marsjere, frem og tilbake og opp på sports-

plassen. Langs hele veien stod det fullt opp av folk, og inne på banen var det stappfullt. Det må være en kolossal interesse for turnsaken på Rjukan. Det hele ble anført av en piketropp, omtrent like høye og veldig søte i rød- og hvite drakter.

De åpnet også oppvisningen og var et vakert syn mot det grønne gressteppet. Veldig applaus ble de gjenstand for etterpå. De neste som var i ilden var veteranene, og dermed kom turen til husmødrene. Her var det igjen innmarsjen, en slags slangemarsj, som kunne vært veldig pen om ikke enkelte hadde ødelagt. Men ovelsene gikk fint, og porserne kom godt fra det.

Dameoppvisningen er selvfølgelig hovedattraksjonen på et turnstevne og de gjorde sine saker meget godt. Videre var det oppvisning av herreturnerne og også et gutteparti. Ellers var apparat- og friøvelser.

Ved middagen om kvelden ble det holdt atskillige taler, spesielt av formann i Rjukan Turnforening, fru Amy Engell og flere andre. Det var skrevet en hel del sanger for anledningen, og etterpå var det som seg hør og bør, dans.

Dagen etter skulle vi altså reise hjem. Enkelte dro allerede på 10-toget, mens en del av oss ble igjen og tok med det vi kunne av Rjukan med omland. Vi fikk en deilig tur oppå fjellet. Den var deilig, tross den grusomme turen med taubanen. Her oppe ble vi i et par timer før turen igjen gikk ned i dalen. Andre hadde vært en tur oppe på Fjellstua og Møsvann.

Men også stevnet dette året måtte ta slutt, og vi kom endelig hjem igjen, mott av hele familien.

Hvis ikke dette stevnet var det beste som noen gang var arrangert, må det være rart. Og jeg skal si vi skal få nok å gjøre hvis vi skal lage et noenlunde liknende arrangement neste år. Jeg tror det vil bli vanskelig, men ikke umulig.

—en.

Realfsens Elektriske forretning A.s

Telf. 5 06 93 Porsgrunn Telf. 5 06 93

*Komfyrer, ovner, støvsugere etc.**Alt i utstyr***O. M. Bærulfsen**

Anbefaler sin

*Tobakk-
sjokolade-
og papirforretning*

Kommisjonær for

*Det norske Pengelotteriet
Utbetaling av gevinster.*Vestregate 14 — Porsgrunn
Telf. 5 17 29Dame
og
Herre
klipp**Vestsidens Herrefrisør**

tidl. W. Berg Henriksen

Fagmessig arbeide

ALFRED WINJE

Vask
og
Føhn
Messaasje**M. M. IVERSEN**

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker-, tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn Telf. 5 06 73

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norskVi anbefaler vårt avdelingskontor i Vestregate 16, V. Porsgrunn,
for utførelse av alle Deres bankforretninger.

SKATTER og AVGIFTER til Porsgrunn kommune mottas.

Den norske Creditbank

Porsgrunn

Porsere!

Stikk innom

«Ekko»

når Dere skal ha tobakksvarer.

PORSGRUNN KOMM. ELEKTRISITETSVERK

Innstillasjonsavdeling

Elektrisk utstyr på lager

Juniorlaget ble avdelingsvinner.

Juniorlaget har i år gått fra storseier til storseier. De har vunnet alle sine 9 seriekamper i vårsesongen og har nu 18 points og 57—4 i målforhold.

Da ingen av de andre lag kan nå mer enn 16 points er laget allerede sikret finaleplass om Grenlandsmesterskapet, selv om det skulle bli tap de 3 gjenstående kamper til høsten.

Laget er påmeldt i N.M. for juniors som starter 16. aug. og det skal bli interessant å se hvordan det kan hevde seg her.

Vårt guttelag har også bare seire i år og er avdelingsvinnere med seier i en av sine 2 gjenstående kamper (Sundjordet og Urædd).

Småguttelaget leder også sin avdeling, men har spilt en kamp mer enn nr. 2, Sundjordet, som kan gå forbi oss med seier i sine 2 gjenstående kamper.

Junioravdelingen skal på tur til Sørlandet i uka 13—19. juli med junior og guttelag og vi har her sikret oss kamper mot fler av de sterkeste lag, «Arendals B.k.», «Grane», Arendal, «Lillesand», «Start» og «Mandalskamerate».

RESULTATER.

Junior :

30/4	Eidanger—Pors	0—8
8/5	Pors—Sundjordet	4—0
15/5	Kragerø—Pors	1—7
21/5	Pors—Tollnes	2—0
26/5	Pors—Brevik	6—0
6/6	Urædd—Pors	0—5
11/6	Pors—Kragerø	9—1
18/6	Sundjordet—Pors	1—8
27/6	Pors—Urædd	8—1

Gutter :

15/5	Kragerø—Pors	0—6
28/5	Borg—Pors	1—4
8/6	Pors—Odd	4—2

Smågutter :

21/5	Pors—Tollnes	7—1
29/5	Borg—Pors	0—5
6/6	Urædd—Pors	3—3
12/6	Pors—Brevik	12—0
19/6	Pors—Sundjordet	1—1

H. M.

H.Q.



Norrøna Slipeskiver

er fremstillet av det beste korn og det sterkeste bindemiddel.

Når De velger en slipeskive, så finn den riktige hårdhets- og grovhetsgrad - den som vil passe for Dem. Vi har alle.

NORRØNA FABRIKER A/S
PORSGRUND

Piketurnstevnet 1953.

Flinke turnere.

Urædd stod for årets piketurnstevne, og Pors mange piker gikk inn for treningen med liv og sjel. Ikke noe skulle hindre dem i å være med. Det var jo dette de hadde sett frem til siden de tok til med treningen i høst.

En søndag kom altså den etterlengtede dagen, men den ble nok like mye en slitets dag likeså mye som gledens. Slik er det alltid når det er ens egen by som arrangerer. En kan jo ikke oppholde seg sammen med de utenbys lagene, ja, kan og kan, fru Blom. De kan naturligvis, men de drar gjerne hjem mellom hver gang de tar turen til byen.

Om formiddagen var det generalprøve som gikk nesten bra, men en generalprøve skal aldri gå som premieren. Banen var ikke helt som den burde være, men det skal man ikke klandre arrangøren for. De herrer lenger opp får ta skylden for den våte og sølete banen, og flere enn en av de mange pikene dro hjem med en stor svart flekk midt bak.

Stevnet begynte med parade gjennom en del gater, og dermed gikk veien tilbake til Urædds stadion. Stevneprogrammene forløp fint under ledelse av Kjellaug Wiik for pikene og også gutteturnerne gjorde det bra.

Etterpå spiste deltakerne i Behas spisesal, hvor lapskausen og isen gikk ned på høykant.

Å.

Vi vil anbefale fotballspillerne å holde strømpene oppe når de er på fotballbanen. Det ser kolossalt sluurvet ut å ha dem liggende ned over støvlene. Dessuten er det strømpestrikk å få kjøpt i forretningene.



Pors har skaffet seg flere «solo-turnere» i det siste. Det er et par av pikene på det største pikepartiet som kanskje har utmerket seg litt mer enn de andre.

Man ble enig om å lage et eget program, en del frittstående øvelser og noen apparatøvelser i forbindelse med turnstevnet i Porsgrunn. Lordag var det konkurranse mellom de pikene som hadde meldt seg. Av disse var 3 fra Pors. Liv Holtan laget her en meget fin prestasjon. Hun ble nr. 2 i hard konkurranse, ikke minst fra sine klubbkamerater, Lise Glad og Turid Klov som henholdsvis ble nr. 4 og 5. Det var en Langesundspike som vant.

—g.

Håndballgruppa.

Håndballgruppa stilte til og begynte med 3 lag i årets kretsserie. Det gikk også — til å begynne med. Herrelaget hadde stadig spillere å ta av og hadde ingen vanskeligheter. Slik var det også med pikelaget, når man unntar på slutten, da en del var reist på ferie.

Med damelaget var det annerledes. Til kampen mot Fossum hjemme hadde en til og med innbyttere, og på samme måten var det mot Storm på Kleiva. Men så begynte vanskelighetene. Til kampen mot Borg hjemme motte kun et menneske opp, og dermed var det slutt på årets kamper for deres vedkommende. Vel, ingen ting å gjøre ved det. Men det går forhåpentlig bedre en annen gang, når pikelagsspillerne er trent nok opp. Det er forresten mye håndball i mange av disse. Litt mer tid på seg, så skal vi få se.

Herrelaget har gått fra seier til seier og har nå seks strake på rad. Det er litt av en prestasjon og vi håper inderlig at de dette året kan gå bort og ta med seg kretsmesterskapet. Laget har en utsatt kamp mot Skiens Ballklubb, og det blir vel nøtta, antagelig. Ellers har de øvrige lagene i serien tapt og vunnet innbyrdes over hverandre, slik at

vårt lag leder overlegent. Men vi tillater ikke noe tap for det, husk det, håndballspillere.

Pikelaget har kun erobret et poeng i sine kamper. Det var mot Borg hvor de spilte 2—2, helt overraskende. Ellers har de tapt med nokså store sifre. Årsaken til dette må en nok si er at lagets spillere er så små, mens motstandernes lag har rene kjempene med. Ellers kan en si at vi har et stort overskudd av målmann, og nesten hvem som helst kan gå inn og stille seg i mål av utespillerne. Det er jo også en stor fordel.

Vi håper det vil gå litt bedre for laget i hostkampene, for det har de virkelig fortjent, så ivrige som de er.

D.

Idrettsmerket.

Ja, nå er tiden inne til å ta idrettsmerket. Det er ikke mange porsere som er innehaver av dette. Nå kan en skylde på at det ikke finnes noen friidrettsgruppe innen foreningen, men er det egentlig noen undskyldning. Naboklubben på andre siden av «havet» arrangerer hvert år prøver for dette merket.

I år skal vi selv arrangere prøver. Pors har 3 idrettsmerkekontrollører, og først i august skal prøvene settes i gang.

Nå er det det at det forlanges at en kan svømme og har svømt til prøven. I hele sommer vil det være anledning til å ta svømme-knappen ute på Olavsberget eller andre steder, og sørg for at dere blir eiere av denne for «land-prøvene» tar til.

Utvalget håper at flest mulig av klubbens medlemmer vil være med, slik at Pors også på dette felt kan hevde seg blant likemenn.

L.

Det var hyggelig at så mange motte opp under Pors fane 17. mai. La det også bli en tradisjon for ettertiden.

Kan ikke rette vedkommende holde litt orden på de guttungen som sitter oppe i boden for referentene. De forstyrrer enkelte som gjerne vil følge med i kampene.

A-lagets tur til Sørlandet.

Likesom junior- og guttelaget har også A-laget tenkt seg på tur til Sørlandet i sommer. Turen tar til lørdag 18. kl. 8 om morgenen, og målet første dagen er Mandal.

Vi har oppsøkt lederen for turen, Henry Hahn og bedt ham fortelle litt.

— Ja, planene er ikke helt i orden enda. Vi vet ikke om vi skal ha stans i Arendal eller Kristiansand på veien bortover. Men i alle fall skal vi rekke fram til Mandal om kvelden.

— Blir det mange kamper på turen?

— Vi har avtalt 2 kamper, en i Mandal mot Mandalskameratene og en i Kristiansand mot Start. Det er jo en gammel kjenning av oss. Laget ble slått ut av Pors i 2. runde i cupmesterskapet i fjor.

— Hvor lenge har dere tenkt å oppholde dere i Mandal?

— Noe helt sikkert er ikke bestemt. Kampen mot Mandalskameratene går søndag, og det er mulig at vi reiser mandag derfra. Tirsdag skal vi spille i Kristiansand, og hjemturen skal ikke foregå før torsdag, så vi får jo litt tid på oss til bese byen.

— Overnattingen, hvordan skal den ordnes?

— I Mandal skal vi ligge i Musikkhuset. Det høres fint ut, og er det sikkert også. Det er skoleinspektør Reidar Klingber som har greidd dette for oss. Han hadde skaffet juni-oravdelingen dette huset, og vi fikk ordnet det på samme måte for oss. I Kristiansand blir det muligens Ungdomsherberget.

— Hvor mange blir dere med bortover?

— Det blir antagelig 25—30 personer med.

— Den skal altså bli som en slags ferietur, denne da?

— Ja, det var meningen. Vi skal ha med primus og ta en rast på landeveien og koke kaffe når det passer oss. I det hele tatt håper jeg det skal bli en vellykket tur.

Og det blir den sikkert.

Vi skal senere få lov å bringe et referat av turen.

DK.

Norsk skisport i framgang.



Arne Sirnæs

Efter den kalddusjen som finnene ga oss i Holmenkolrennet i år og i andre nordiske oppgjør senvinters vil enkelte kanskje mene at overskriften til disse linjer er litt fordringsfull og uheldig valgt. Imidlertid har jeg dog til hensikt i ganske korte trekk å søke å påvise at norsk skisport tross alt er i god og positiv framgang.

Det er en kjensgjerning at krigen satte oss sterkt tilbake såvel i skisport som i all annen idrett, og det ble i sin tid gitt mange forskjellige profetier om hvor lang tid det ville ta innen vi var tilbake på det såkalte førkrignivå. I skisporten gjaldt det naturligvis særlig langrenn, hvor spesielt svenskerne hadde gått sterkt fram i løpet av krigsårene. De fleste vil huske våre grundige forberedelser til Vinterlekene i St. Moritz 1948 og de resultater som ble oppnådd der. Det er ingen grunn til nå å komme nærmere inn på det. Det ble i all fall grundig slått fast at veien fram var både lang og hård, og at trenings- og instruksjonsoppleggene her hjemme måtte legges vesentlig om og intensiveres ganske kraftig. En annen viktig ting var at vi den gang vesentlig måtte satse forholdsvis eldre løpere, som hadde hatt sine beste år før krigen, og da jo krigsårene ikke hadde

skaffet oss den rekruttering som alltid er nødvendig, var det klart at trenings- og instruksjonsarbeidet i større utstrekning måtte legges an på de yngre. Et ledd i dette var at Skitinget i 1948 vedtok å innføre langrenn for juniors 18 og 19 år (10 km.) med eget Norgesmesterskap. På Skitinget i år gikk man ennå et skridt videre, idet det fra neste år vil bli tillatt langrenn 5 km. for 16 og 17-åringer.

I skisporten mangler det heldigvis aldri på store oppgaver som inspirerer både lopere og ledere til å gjøre sitt aller beste. Til Verdensmesterskapet i Amerika 1950 sendte Norge en stor og representativ tropp og alle var spendt på hvordan vi da ville hevde oss i en såvidt stor og krevende internasjonal konkurranse. Selvfølgelig var det ingen som regnet med topp-plasseringer, men alle håpet at vi ethvert fall skulle bevise at vi var i framgang. Sett på denne bakgrunn må det vel kunne sies at resultatene overtraff forventningene idet vi oppnådde solide plasseringer både i 17 og 50 km. Disse resultater ble i høy grad toneangivende for det videre arbeid med forberedelser til våre egne Olympiske Vinterleker 1952. At disse skulle arrangeres i Norge var jo allerede vedtatt i 1947, så forsåvidt kan sies at vi da — i 1950 — var midt oppe i en 5-årsplan. Alle næret naturligvis et stille håp om at våre løpere måtte hevde seg bra når de Olympiske Vinterleker for første (og siste?) gang skulle arrangeres her hjemme. Som Vintersportslandet framfor noe annet folte vi jo med oss selv at vi hadde visse forpliktelser. Skiforbundets trenings- og instruksjonsarbeid fortsatte efter den linje som var trukket opp efter St. Moritz 1948, idet man stadig måtte ha både topp og bredde for øye. Opplegget og forberedelsene gjennom 1951 var både stort og krevende. Det var et ganske anseelig antall aspiranter som ble tatt ut med henblikk på de siste forberedelser før vinteren 1952. Hvorvidt dette var klokt eller uklokt kan kanskje diskuteres, men i betraktning av at hver av

de uttatte aspiranter faktisk hadde en liten sjanse til å rykke opp som den aller beste, så bekreftet det i all fall at vi hva bredden angikk var på vei framover. — Vel, de fleste vil huske hvordan tingene utviklet seg videre. Gjennom en rekke mønstringsrenn og uttagningsrenn ble lagene uttatt, og i denne forbindelse er det vel riktig å nevne hvordan det vellykkede Norgesmesterskap i Porsgrunn 1952 falt usedvanlig heldig inn i uttagningsprogrammet. I det flotte arrangement og gnistrende føre som der hersket ble det oppvist resultater som i høy grad ga grunn til tillid og som også forenklet problemene når de endelige lag skulle tas ut.

Den norske innsats i Vinterlekene 1952 er velkjent og det mangler ikke på stoff om dette. Vi viste verden vinterveien, som det populært heter, og oppnådde bare på ski 68,5 points. Til sammenligning kan nevnes at våre ski-points i St. Moritz i 1948 var 21. Så her kan man vel snakke om framgang.

Resultatene i løpet av siste vinter gir grunn til fortsatt optimisme for norsk skisport. Husk bare våre triumfer både i langrenn og hopp i mellom-Europa tidlig på vinteren. Riktignok kan det innvendes at her møtte vi ikke finnene, som senere på vinteren tilsynelatende satte oss grundig på plass, og som utvilsomt fremdeles er verdens beste langrennsnasjon. En rekke forhold kan imidlertid ha vært bestemmende for dette. Litt opp og litt ned går det jo gjerne i all idrett. Det er nettopp det som er sjarmen og som gir spenningen. Det er m.a.o. ingen grunn til pessimisme, og såvidt jeg kjennertil planer og forberedelser i Norges Skiforbund er det grunn til å se fram til Verdensmesterskapet i Sverige neste år med forventninger.

Oslo, 18. april 1953.

Arne Simæs.

Selvom Telemark Arbeiderblad misliker skisporten i våre spalter i sommermånedene, så er vårt medlemsblad for alle grupper, også for skigruppa.

Treningsbanen.

Nå er banen grøftet og sand er fylt i grøftene.

— Heldigvis, tenker sikkert mange av dere som aldri har vist dere der, så slipper vi da det.

Vel, det har dere sluppet, men nå er det en hel masse igjen. Planeringen står for døren, og det er ikke lite som skal gjøres. Til dette arbeidet trengs mye hjelp, og vi har bruk for dere alle, både kvinner og menn.

Jeg vil råde dere alle til å ta en tur bort på banen for å ta den i nærmere øyesyn før dere igjen møter opp i arbeidsklær. Undertegnede har sett alle de som var med på dreneringen og det var et hyggelig og på samme tid morsomt syn en fikk se.

Nå vil jeg ikke dermed si at det var så hyggelig for alle dem som stod på hodet nede i grøftene i søle til langt opp over ørene, men det var hyggelig å se at det virkelig var noen som hadde slik interesse for klubben som disse. Dessverre ble mye av arbeidsleden ødelagt ved at regnet øste ned flere dager, men det gikk allikevel.

At det ikke bare er oss som er imponert over arbeidet, kan vi trygt si. En dag kom det nemlig besøk av byens autoriteter, og de uttrykte sin overraskelse over det arbeide som var utført.

Vel, nå håper vi at autoritetene kan bli like imponert over deg, i august tar vi til med dreneringen, kanskje også for.

A.

På gamle tufter.

Kulturkveldene i Pors har vært meget vellykkede helt fra man begynte med dem for mange år siden, så vellykkede at lokalet vårt simpelthen er blitt for lite. Det rommer sannsynligvis en 250 mennesker, men når antallet også overstiger dette tallet, kan man forstå at en må se å komme ut til steder, hvor en ikke er avhengig av størrelsen.

Derfor var det forslaget om å flytte kvel-

dene til Askedalen kom. Lørdag den 21. juni ble den første i det fri holdt, og alt var lagt vel til rette fra arrangørens side. Men værgudene stod dessverre ikke på vår side.

Akkurat da en ventet det store innrykket, tok det til å sile, og de som var på veien oppover, snudde og tok raskeste veien hjem.

En del ble selvfølgelig igjen og trosset været. I denne forbindelse kan det være på sin plass å nevne at vår kjære porservenn Halfdan Realfsen tilbød å ta hele forsamlingen hjem til Knardal gård. Dette synes en imidlertid var altfor mye forlangt, og en forsøkte igjen å trosse regnet.

Som aftenens kåssor hadde man fått Alf Ugg, og han var som vanlig seg selv lik, spirituell og morsom.

Man kan nok regne med at kveldene i Askedalen blir fortsatt, og etter det vi har hørt formannen, opplyse, vil de fortsette etter at ferien er slutt eller rettere sagt, i august.

Da håper vi på stort innrykk, slik at alle foreningens medlemmer og interesserte kan se hvordan de første medlemmene begynte og på denne måten anspore de nyere til å ta arbeidet opp for foreningens videre fremgang.

G.

Idrettens „selvangivelse“.

(Hentet fra Norsk Idretts mars-nummer.)

Noe av det viktigste ved arbeidet i idrettslagene er å skape en virkelig god kontakt mellom ledelsen i styre og gruppestyrer, og mellom ledelsen og det enkelte medlem. Den beste kontakten knyttes vel på idrettsplassen eller i treningslokalet. Men alle lagstyrer bør vel regne med at den største del av medlemmene vil være svært vanskelig å få kontaktet. Som regel er årsmøtene dårlig besøkt, ja selv medlemsmøter med ganske godt program samler neppe noen stor prosent av medlemmene. La oss ta for oss et lag på omlag 500 medlemmer. En vil regne det som et godt resultat om det kommer 100 av disse, altså 20 prosent, på et medlemsmøte med svært godt program.

Og på årsmøtene kan en ikke regne med en slik tilslutning engang.

Det har vært drøftet i mange lag hvordan en skulle kunne kartlegge klubbens medlemsstokk og på denne måte få en peiling på hvilke medlemmer og hvor mange en kunne regne med i lagsarbeidet.

NJARD har utklekket en ide som en uten videre må kunne karakterisere som meget god. Den har også vist resultater og derfor bør den også komme ut til alle norske idrettslags kunnskap. Ved nyttårstider sendte Njard ut et sirkulære til klubbens vel 500 medlemmer. Innledningen lød slik:

Njard er et idrettslag på godt og vel 500 medlemmer. Vi har om lag 50 tillitsmenn som fordeler arbeidet mellom seg etter beste skjønn. Likevel hender det ofte at vi har bruk for hjelp fra andre medlemmer, særlig ved arrangementer og i spesielle komiteer. Å drive et idrettslag godt krever et så stort frivillig arbeid at selv den minste handsrekning er til nytte. Hittil har det aldri foreligget noen oversikt over hvilke medlemmer som kan påta seg mindre oppgaver — og gjerne gjør det. Det blir til at en i altfor mange tilfeller vender seg til dem som allerede er sterkt belastet med Njardarbeid. Vi vet at mange gjerne vil gjøre noe for Njard. Vi vet også at det er mange som gjerne ville hjelpet til, men har vanskelig for å avse tid akkurat i år. Men en ting kan alle gjøre: de kan svare på de spørsmålene vi gir i dette sirkulære. Selv om enkelte må svare nei over hele linjen er det av betydning for oss at de svarer. Denne er din «selvangivelse» til Njard!

Innledningen var fulgt av en rekke spørsmål som angikk de enkelte grupper. Det ble bl. a. for bandyens vedkommende spurt om medlemmet var interessert i å bli kretsdommer, eventuelt forbundsdommer og det ble spurt om medlemmet kunne påta seg å bli materialforvalter for gruppen.

Liknende spørsmål ble stilt for hver enkelt gruppe. Det lå et veldig arbeid bak et slikt sirkulære og fordret stor oppfinnsomhet i spørsmålene.

At styret virkelig ville påta seg en slik oppgave, vil svært mange si. Og i samme øyeblikk også kanskje gis svaret: det var vel ingen som svarte på en slik outrert form for skjemavelde!

Men her tar en skammelig feil. Det var

virkelig dem som svarte. Når dette skrives har snart halvparten av lagets medlemmer svart. Og det til dels meget positive svar. Interessen ute blant de «passive» medlemmer er større enn mange trodde og tillitsverv en har hatt vanskelig for å besette på årsmøtene tidligere, skulle etter svarene å dømme nå kunne besettes med lethet. Det morsomme er at selv om mange av medlemmene ikke møter fram på årsmøtene — det burde de selv sagt gjøre — så går de slett ikke av veien for å ta et tillitsverv når de blir spurt om det.

Denne idrettens «selvangivelse» og de resultater den hittil har brakt i Njård forteller at en slik selvangivelse kan være nyttig. Den har brakt 250 av klubbens medlemmer til å forlange ordet i en rundspørring og gitt positive innlegg.

Tenk om 250 medlemmer møtte opp på Njårds årsmøte og alle 250 i løpet av kvelden forlangte ordet og erklærte seg villig til å gjøre en eller annen innsats? Det ville bli et velsignet møte!

Sammenlikningen halter kanskje en smule, men noe har den nok for seg. Det gjelder å få medlemmene i tale og til å gjøre en innsats for laget. Og den hensikt oppnådde altså Njård.

Det skal bli interessant å følge utviklingen med denne idretts «selvangivelse». Bringer den virkelig de resultater svarene tyder på, vil det være en selvangivelse alle lag burde benytte.

Det er meningen at vi til 50-års jubileet skal skrive et jubileumsskrift. Om dette skal trykkes, er enda ikke bestemt, men vi vil allikevel be våre medlemmer om å finne fram gamle Pors-bilder og da levere dem inn til redaksjonskomiteen. Gjør dette så snart som mulig. Bildene vil bli tilbakelevert etter bruk.

Fotballgruppa melder at Arnfinn Halvorsen har meldt seg inn i det for oss ikke ukjente idrettslaget «Kapp». Han er for tiden på militærtjeneste og er stasjonert her oppe.

Videre har som kjent Kjell Herman Halvorsen meldt seg ut og inn i Sarpsborg Fotballklubb.

Et ordspråk er en kort setning som er basert på lang erfaring.

Cervantes i «Don Quixote».

Sunn fremdrift må ikke forveksles med tom ærgjerrighet. Og den sunne og kanskje vellykkede fremdrift hos den enkelte må aldri pares med ringeakt for de mindre heldige og mindre velutrustede. Det er bare små og karaktermessig dårlige mennesker som hoverer over at andre kanskje ikke når så langt som de selv.

Wolmer Clemmensen.

En mann skulle aldri være redd for å innrømme at han har tatt feil. Det betyr bare at han er klokere i dag enn i går.

Alexander Pope.

Den største feil et menneske kan ha er å ikke være klar over noen av sine feil.

Thomas Carlyle.

Hvis du mister besinnelsen er det et tegn på at du har uretten på din side.

Kinesisk ordtak.

Enhver har rett til å ha sine egne meninger. Men ingen har rett til å basere sine meninger på gale facts.

Ingen ting i verden kan erstatte utholdenhet. Talent kan ikke. Ingen ting er mer alminnelig enn mennesker med talent, men uten suksess. Geni kan ikke. Geniet som forgår i fattigdom er nesten blitt et ordtak. Utdannelse kan ikke. Verden er full av velutdannede middelmadigheter. Utholdenhet og besluttsomhet er det som skal til.

Calvin Coolidge.

Hvis det er pinlig for deg å kritisere dine venner, så kan du trygt gjøre det. Men hvis du har den aller minste fornøyelse av det — da er det best å passe tungen.

Alice Duer Miller.

Erna Halv
Pagt 2

REFLEX

Alt i
TOBAKKER, FRUKT, SJOKOLADE
Torvgt. 18

Kommisjonær for Norsk Tipping A/s

ALT FOR SYKLER OG SPORT
Reparasjoncr

Abraham Aas A.s
Storgt 157 b. Ved Floodeløkken.

Dahl & Skyers eftl.

Dagfinn Dahl
BAKERI
Vestregate 51
Telf. 5 21 38

A. BERNER
Andersen

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING
— SPORTSARTIKLER —



† GJESTEBU †
† MARGARIN †

*Høytid i ordet -
Høytid på bordet.*

PORSGRUNN KINO

RAMONA

Alt i
FRUKT, TOBAKK
OG SJOKOLADE

Vestsidens Manufaktur

Telf. 5 09 13
V. Porsgrunn

Herre- og Gutteklær

FRANK NILSEN

Meieritorvet — Porsgrunn
Telf. 5 07 97

Andersons Blomsterforretning

Blomster for alle anledninger i inn og utland
Friske grønsaker hele året
Bukett- og kransebinderi
Telf. 5 13 56 — Vestsiden
Medlem av Norsk Blomstertelegraf



PARKRESTAURANTEN A/S PORSGRUNN